

Sygn. akt VI Ka 482/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Sędziowie: Krzysztof Korzeniewski

Marek Nawrocki

Protokolant: sekr. sąd. Anna Pikulska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Krzysztofa Piwowarczyka

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2023 r. w Elblągu sprawy

P. S. (1) s. M. i T. ur. (...) w E.

oskarżonego o czyn z art. 280 § 1 kk i in.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Braniewie

z dnia 7 września 2022 r. sygn. akt II K 627/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie przed sądem II instancji.

Marek Nawrocki Elżbieta Kosecka-Sobczak Krzysztof Korzeniewski

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 482/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

Wyrok Sądu Rejonowego w Braniewie z 07 września 2022r. w spr. II K 627/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości co do P. S.

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		P. S. (1)	Karalność oskarżonego Czyn przypisany z art. 157§2kk w zw. z art. 64§1kk	Informacja z KRK	k. 541-543
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	Informacja z KRK	Informacja została sporządzona przez podmiot do tego uprawniony, jej treść nie była kwestionowana przez strony, stąd zasługują ona na wiarygodność.

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, co spowodowało orzeczenie rażąco surowej kary wobec P.S..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Obrońca zaskarżając wyrok w części dot. P.S., podniosła wobec zaskarżonego wyroku dwa zarzuty z art. 438 pkt. 3 i 4 kpk tj. błędów w ustaleniach faktycznych że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu i że P. S. kopał pokrzywdzonego po całym ciele, a także, że orzeczono rażąco niewspółmierną karę w stosunku do stopnia winy, społecznej szkodliwości czynu oraz zachowania się oskarżonego po popełnieniu przestępstwa.</p> <p>Jednak te zarzuty i argumenty użyte przez skarżącą nie mogły być uwzględnione i służyć do korekty</p>		

zaskarżonego wyroku, w kierunku postulowanej zmiany kary.

Przede wszystkim należy zauważyć, że skarżąca odwołuje się tylko do dowodów i okoliczności korzystnych dla oskarżonego tj. do wyjaśnień samego P.S. czy wyjaśnień K. T. oraz zeznań D. L., a całkowicie pomija depozycje pokrzywdzonego opisującego sposób w jaki był bity i kopany. Przy czym trudno było wyjaśnienia oskarżonych i zeznania D. L. uznać za w pełni wiarygodne, skoro nie były spójne co do szczegółów, a także trudno je uznać za całkowicie szczere. D. L. bowiem w pierwszych zeznaniach podał, że nie wie z jakiego powodu P. S. uderzył pokrzywdzonego, opisywał też zdarzenie w taki sposób by kategorycznie nie przyznać że to obaj oskarżeni uczestniczyli w biciu pokrzywdzonego. Jednocześnie oskarżeni twierdzili, że P. S. zadał tylko jedno uderzenie pokrzywdzonemu, po którym ten upadł, a potem pokrzywdzonego bił tylko K. T., a właściwie zadał pokrzywdzonemu jedno uderzenia, przy czym K. T. w kolejnej swojej relacji „nie wykluczał” by kopał pokrzywdzonego. Tymczasem sam pokrzywdzony konsekwentnie opisywał w zeznaniach, że umówił się z D. L. na spotkanie, przekazał mu „coś”, a gdy D. L. wrócił do grupy z którą był po pieniądze, to wtedy „ci z tej grupy” zaczęli biec w jego stronę, jeden z nich z kominiarka na głowie (którym okazał się oskarżony P. S.) uderzył go z pięści powodując upadek, a gdy leżał to biły i kopały go dwie osoby, bo czuł uderzenia z lewej i prawej strony, zaznaczył że mocniejsze uderzenia czuł z lewej strony gdzie stał napastnik w kominiarce (którym okazał się oskarżony P. S.), a potem ten z prawej strony

(którym okazał się oskarżony K. T.) zabrał mu z nerki telefon. Ponadto pokrzywdzony zaznaczył, że nie miał wcześniej konfliktu z P.S., miał się dopiero później dowiedzieć, że chodziło o jakąś znajomą, co powoduje, że nie można stwierdzić by J. S. składając konsekwentne i wzajemnie spójne relacje opisujące bicie i kopanie go przez dwie osoby, to miał powód by obciążyć kłamliwie P.S. co do opisu dalszego udziału P.S. w biciu i kopaniu pokrzywdzonego wspólnie z K. T.. Również okoliczność, że zeznania pokrzywdzonego co do opisu udziału więcej niż jednej osoby w biciu i kopaniu go potwierdziła W. K., mimo, że знаła przebieg zdarzenia z relacji pokrzywdzonego, wskazuje na konsekwencję wersji pokrzywdzonego, co wskazuje na jej wiarygodność. Należy też zauważyć, że w sytuacji zaistniały podstawy do uwzględnienia wersji przebiegu zdarzenia z relacji pokrzywdzonego a nie oskarżonych czy D. L., to tym samym zaistniały powody do przyjęcia, że oskarżony P. S. – w zakresie spowodowania u pokrzywdzonego obrażeń – działał wspólnie i w porozumieniu z K. T., bijąc i kopiąc pokrzywdzonego, co spowodowało wszystkie ujawnione u J. S. obrażenia (a udokumentowane oględzinami, dokumentacją fotograficzną), które zgodnie z opinią biegłego lekarza, spowodowały u pokrzywdzonego rozstrój zdrowia na czas nie przekraczający 7 dni. Przy czym oskarżony P. S. uderzając pokrzywdzonego, który siedział na niestabilnym jednośladzie tj. motocyklu którym przyjechał, to mógł przewidzieć, że cios ten spowoduje zachwianie równowagi i upadek pokrzywdzonego z motocykla, a w trakcie tego upadku ciało pokrzywdzonego może mieć

kontakt z elementem/elementami motocykla, co nastąpiło poprzez upadek na rurę wydechową i spowodowało skutek w postaci oparzenia termicznego. Dalsze zaś bicie i kopanie J. S. przez obu oskarżonych spowodowało pozostałe obrażenia stwierdzone ww dowodami.

W świetle powyższych rozważań nie doszło do zarzucanych w apelacji błędów w ustaleniach faktycznych, które by miały wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Błędne ustalenia faktyczne są bowiem najczęściej skutkiem dokonania dowolnej (a więc naruszającej art. 7 kpk) oceny określonych dowodów bądź też wynikają z pominięcia określonych dowodów przy analizie i ocenie zgromadzonego materiału dowodowego. Tymczasem w realiach niniejszej sprawy, to nie sąd I instancji, analizując zebrane dowody i wydając zaskarżony wyrok, tylko skarżąca w apelacji pominęła całkowicie zeznania pokrzywdzonego i okoliczności z nich wynikające, a odwołała się tylko do relacji korzystnych dla oskarżonego tj. wyjaśnień oskarżonych czy zeznań D. L., które nie mogły być uznane za w pełni wiarygodne i odpowiadające prawdzie.

Nie było też powodów by dokonać korekty wymierzonej oskarżonemu kary i by uwzględnić zarzut rażącej jej niewspółmierności. Bowiem wbrew argumentowi obrońcy, to w realiach niniejszej sprawy, gdy P.S. popełnił przypisany mu czyn w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1kk, a nadto – co wykazano wyżej – bił pokrzywdzonego wspólnie i w porozumieniu z K. T., a także kopał J. S., będąc inicjatorem

spowodowania u pokrzywdzonego obrażeń, to wynikający z tych okoliczności wysoki stopień winy i społecznej szkodliwości takiego czynu tego oskarżonego, wymagał odpowiedniej odpłaty karnej, która spełni cele prewencyjne i wychowawcze wobec tego sprawcy. Ponadto trudno przyjąć by oskarżony działał spontanicznie, skoro przed rozpoczęciem ataku na osobę pokrzywdzonego, to nałożył kominiarkę, zaś do czynu doszło w miesiącu sierpniu, gdy warunki pogodowe nie zmuszają przecież do ochrony cery twarzy poprzez noszenie kominiarki. Odnosząc się zaś do okoliczności, że powodem rozpoczęcia bicia miałyby być „ukaranie” pokrzywdzonego za bliżej niewyjaśniona „intymną” aferę, to skoro nie opisano w relacjach bliżej „przewinienia” pokrzywdzonego, to trudno ocenić czy pokrzywdzony „zasłużył na taką karę”, przy czym z pewnością – co należy dobitnie podkreślić – to nie oskarżony był uprawniony by taką „karę” pokrzywdzonemu wymierzać i by jego zachowanie miałyby być z ww powodów usprawiedliwione. I to przy uwzględnieniu tego, że oskarżony – co wynika z zeznań pokrzywdzonego- przed zadaniem pierwszego ciosu nie wspomniał nawet by miał do pokrzywdzonego pretensje za jakąś „intymną aferę”(w pierwszych zeznaniach nawet D. L. – na którego zeznaje powołuje się skarżąca-podał, że nie wie z jakiego powodu P. S. uderzył pokrzywdzonego), nie dał nawet pokrzywdzonemu możliwości odniesienia się do zarzutu, który miał być powodem bicia go, a potem nie przestał na jednym ciosie, tylko razem z K. T., który przyłączył się do bicia pokrzywdzonego, to razem dalej kopali leżącego. A uwzględniając jako wiarygodne

zeznania pokrzywdzonego a nie wersję oskarżonych, to nie można było uwzględnić też argumentu z apelacji, iż okolicznością łagodzącą było szczere przyznanie się P.S. i wyrażona skrucha, skoro P.S. faktycznie przyznawał się tylko częściowo tj. do jednego uderzenia osoby pokrzywdzonego na początku zdarzenia, a nie do bicia i kopania J. S. wspólnie z K. T..

I mimo iż z sankcji art. 157§2 k wynikała możliwość orzeczenia kar wolnościowych tj. grzywny lub ograniczenia wolności albo kary pozbawienia wolności do lat 2, to wobec uprzedniej karalności oskarżonego, któremu wymierzono już w innych sprawach karę ograniczenia wolności, ale i pozbawienia wolności, które nie odniosły skutku resocjalizacyjnego, to brak było podstaw do stawiania uzasadnionej prognozy, iż wymierzenie postulowanej przez obrońcę kary ograniczenia wolności spełni wobec tego sprawcy cele prewencyjno-wychowawcze. Tym bardziej, że oskarżony ten odbywał poprzednią karę pozbawienia wolności do 04.11.2020r., a już w sierpniu 2021r. tj. po upływie zaledwie 9 miesięcy po opuszczeniu jednostki penitencjarnej, dopuścił się przypisanego mu w niniejszej sprawie czynu, co świadczy o tym, że oskarżony jest sprawcą niepoprawnym i nie zasługuje na to by za kolejne przestępstwo orzec wobec niego karę łagodniejszą niż wymierzona, wolnościową.

Stąd w świetle powyższych okoliczności, kara 4 miesięcy pozbawienia wolności nie jawi się jako rażąco surowa, tym bardziej, że nie została przecież orzeczona w najwyższym możliwym wymiarze z sankcji art. 157§2kk

tj. 2 lat pozbawienia wolności, ale w niewiele wyższym wobec najniższej możliwej do wymierzenia kary pozbawienia wolności za czyn wyczerpujący kwalifikację z art. 157§2 kk, gdy sprawca działał w warunkach z art. 64§1kk.	
Wniosek	
O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie P.S., w miejsce kary 4 miesięcy pozbawienia wolności, kary 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na obowiązku wykonywania pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Z przyczyn dla których zarzuty z apelacji i argumenty tam podniesione, a w konsekwencji wniosek końcowy, nie zasługiwały na uwzględnienie.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Z przyczyn dla których zarzuty z apelacji i argumenty podniesione w apelacji, a w konsekwencji wnioszek końcowy, nie zasługiwały na uwzględnienie. Ponadto wobec przyjęcia, że P. S. wspólnie i w porozumieniu z inną osobą spowodował przypisane obrażenia u J. S., to zaszły powody do solidarnego obciążenia obu oskarżonych zasądzonym zadośćuczynieniem, które nie jawi się jako nieprzystające do krzywdy spowodowanej działaniem oskarżonych, w tym P.S..	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. II	W ustalonych okolicznościach sprawy, pomimo iż apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, to zachodziły podstawy do zwolnienia oskarżonego P. S. od kosztów postępowania odwoławczego z uwagi na jego trudną sytuację materialną, osiągane niskie dochody tylko z prac dorywczych, brak majątku (art. 624§1kpk).

7. PODPIS